

58. 3.

AMENDEMENT VAN DEN HEER TILANUS.

Ingezonden 16 October 1934.

Ondergeteekende heeft de eer voor te stellen in **artikel XXXIX** toe te voegen aan het nieuw voorgestelde derde lid van artikel 52:

„Als dag, waarop de ongeschiktheid tot werken is aangevangen, geldt de dag, waarop de ziekmelding, bedoeld in artikel 45a, is gedaan.”

Toelichting.

Volgens artikel XXVII wordt de tweede volzin van artikel 39, lid 2, der Ziektewet als volgt gelezen: „Als dag waarop de ongeschiktheid tot werken is aangevangen, geldt de eerste dag waarop wegens ziekte niet is gewerkt of het werk tijdens den werktijd is gestaakt.”

De vraag rijst, wat als „eerste dag” moet worden aange-merkt, indien een werknemer arbeidsongeschikt wordt na zijn ontslag en op grond van artikel 52 der Ziektewet recht heeft op een uitkeering? Deze vraag vindt beantwoording in de voorgestelde toevoeging aan het derde lid van artikel 52. Hierdoor kan tevens worden voorkomen, dat zich geschillen voordoen bij grensgevallen.

TILANUS.

58. 4.

AMENDEMENTEN VAN DE HEEREN KUIPER
EN AMELINK.

Ingezonden 16 October 1934.

Ondergeteekenden hebben de eer de volgende amendementen voor te stellen:

A.

Onder **artikel I**, wordt inplaats van de laatste alinea als volgt gelezen:

Het tweede lid wordt gelezen als volgt:

(2) Voor de toepassing van deze wet worden met arbeiders gelijk gesteld uitwonende meerderjarige eigen-, aangehuwde-, stief- en pleegkinderen, die in de onderneming van hun ouders werkzaam zijn en daarvoor eenigerlei vergoeding genieten.

Toelichting.

Het is de bedoeling buiten twijfel te stellen, dat in elk geval de in dit voorstel genoemde uitwonende kinderen onder de Ziektewet vallen.

B.

Onder **artikel III** wordt, na het nieuwe artikel 2a der Ziektewet ingevoegd een nieuw artikel 2b, luidende:

Artikel 2b.

Degene die, hoewel niet in haar dienst zijnde, voor een onderneming als reiziger tegen genot van provisie werkzaam is, wordt voor de toepassing van deze wet geacht in dienst der onderneming werkzaam te zijn.

Toelichting.

Het is de bedoeling ook de zoogenaamde provisiereizigers onder de wet te brengen.

C.

Onder **artikel XXVII** worden de zes eerste regels van het tweede lid van artikel 39 der Ziektewet vervangen door het navolgende:

(2) Het wordt uitgekeerd over iederen dag, uitgezonderd Zondagen, dat de ongeschiktheid tot werken duurt, gedurende ten hoogste zes en twintig weken. De aanspraak op uitkeering vangt aan na een wachttijd, gelijk aan twee volle werkdagen. Als dag waarop de ongeschiktheid tot werken is aangevangen, geldt de eerste dag waarop wegens ziekte niet is gewerkt of het werk tijdens den werktijd is gestaakt.

Toelichting.

Na de beschouwingen op bladzijde 23 tot 26 van het Verslag, is verdere toelichting overbodig. Het is de bedoeling de kwestie der carenzdagen in dien zin op te lossen, dat de loonderving bij den aanvang der arbeidsongeschiktheid gelijk is, ongeacht den dag waarop de arbeidsongeschiktheid begint.

D.

Onder **artikel XXXVI** wordt vóór den tekst van artikel 49a der Ziektewet het cijfer „(1)” geplaatst en wordt aan artikel 49a der Ziektewet een tweede lid toegevoegd, luidende:

„(2). Eveneens komt den verzekerde, aan wien een vrijstelling is verleend als bedoeld in artikel 18, geen ziekengeld toe.”

Toelichting.

Naar de meening van de voorstellers ligt het in de rede, dat de verzekerde aan wien vrijstelling van de verzekering is verleend, geen ziekengeld toekomt. Nu echter artikel 49a der Ziektewet zulks regelt ten aanzien van de vrijstelling, als bedoeld in het derde lid van artikel 26, schijnt het, ter voorkoming dat anders uit die wetsbepaling een *argumentum à contrario* zou worden geput, gewenscht, artikel 49 aan te vullen met een bepaling, betrekking hebbende op de vrijstelling, ingevolge artikel 18 verleend.

E.

Onder **artikel XXXVII** wordt de alinea, aanvangende met de woorden: „In den aanhef van het eerste lid” gelezen als volgt:

„In den aanhef van het eerste lid worden de woorden: „Het bestuur van den Raad van Arbeid” vervangen door de woorden: „De Raad van Arbeid” en worden tusschen de woorden „de uitkeering van ziekengeld” en „geheel of ten deele te weigeren” ingevoegd de woorden: „en eventueel het verlenen van verloskundige hulp”.

Toelichting.

Het wil den voorstellers als een leemte voorkomen, dat bijv. in het geval van het eerste lid van artikel 50 onder *b*, het uitvoeringsorgaan wel bevoegd zou zijn de ziekingelduitkeering en niet het verlenen van verloskundige hulp te weigeren. Het voorstel strekt er toe in die leemte te voorzien.

F.

Onder **artikel LXXII** wordt in het zesde lid van artikel 114 der Ziektewet in den vijfden regel tusschen de woorden „het” en „aan” ingevoegd:

„krachtens het derde en vierde lid”.

Toelichting.

Naar de meening van ondergeteekenden gaat de wijziging op dit punt het karakter van technische herziening te buiten.

De terugstorting als in het zesde lid van het nieuwe artikel 114 der Ziektewet bedoeld, zal tengevolge hebben, dat de rem tegen al te sterke selectie, als in het vijfde lid van dit artikel wordt beoogd, in ernstige mate wordt verlamd, en de geheele bepaling vruchteloos maakt. Daarom dient het vijfde lid van de terugstorting te worden uitgesloten.

KUIPER.

AMELINK.

58. 5.

AMENDEMENTEN VAN DEN HEER KUPERS C.S.

Ingezonden 16 October 1934.

De ondergeteekenden hebben de eer de navolgende amendementen voor te stellen:

a. In **artikel III** de eerste drie regels te vervangen door: Tusschen de artikelen 2 en 3 der Ziektewet worden ingevoegd twee nieuwe artikelen luidende:

Artikel 2a.

Degene, die krachtens overeenkomst met een onderneming tegen genot van zeker loon of provisie regelmatig zijn bemiddeling verleent tot het tot stand komen van overeenkomsten tusschen daartoe door hem te bezoeken personen en die onderneming, wordt voor de toepassing van deze Wet geacht, deze arbeid te verrichten in dienst van die onderneming.

b. Het voorgestelde Artikel 2a. wordt Artikel 2b.

Toelichting.

De bedoeling is de z.g. provisiereizigers onder de Wet te brengen.

Bij de formulering van het amendement is gebruik gemaakt van de bewoordingen van het wetsontwerp regelende de rechtsverhouding van agenten en reizigers, welk ontwerp bedoelt de positie van de genoemde groepen wat hun arbeidsovereenkomst betreft, wettelijk te regelen.

Artikel LXI.

Het eerste lid te vervangen door:

Het eerste lid van artikel 91 der Ziektewet wordt als volgt gelezen:

(1). Als bedrijfsvereniging wordt door Onzen Minister op haar verzoek erkend een vereniging, welke voldoet aan de volgende eischen:

1°. dat zij is opgericht door één of meer, naar het oordeel van Onzen Minister, representatieve centrale werkgeversorganisaties of één of meer werkgeversvakverenigingen in samenwerking met één of meer, naar het oordeel van Onzen Minister representatieve centrale arbeidersorganisaties of met één of meer arbeidersvakverenigingen; voor de toepassing van het onder dit nummer bepaalde komen alleen die werkgevers- onderscheidenlijk arbeidersvakverenigingen in aanmerking, welke aangesloten zijn aan eenige, naar het oordeel van Onzen Minister algemeen erkende centrale werkgevers- of arbeidersorganisatie en bovendien naar het oordeel van Onzen Minister representatief zijn met betrekking tot het bedrijf of de bedrijven en het gebied, waarvoor de vereniging is opgericht;

2°. dat zij zich ten doel stelt de uitoefening van de bij deze wet geregelde verzekering;

3°. dat de regelen in haar statuten of reglement omtrent de uitkeering van ziekingeld even gunstig zijn als die van deze wet, en dat bij die regelen niet wordt afgeweken van het bepaalde in artikel 39, vierde, vijfde, zesde en zevende lid; bij de toepassing van het onder dit nummer bepaalde blijft artikel 40 buiten toepassing;

4°. dat haar statuten of reglement de bepaling inhouden, dat alle arbeiders, in dienst van een werkgever, die tot de bedrijfsvereniging toetreedt, voor risico van de bedrijfsvereniging verzekerd zijn;

5°. dat haar statuten voldoen aan de in deze wet gestelde eischen;

6°. dat ten tijde van de erkenning door de werkgevers, wier arbeiders voor risico van de bedrijfsvereniging zullen zijn verzekerd, ten minste een loonbedrag, over een jaar berekend, van twee en een half miljoen gulden wordt uitbetaald;

7°. dat zij niet beoogt winst te maken.”.

Toelichting.

Ondergeteekenden achten het onjuist en in strijd met de bedoeling van de wet, dat ook verenigingen die niet als representatieve centrale werkgevers- of werknemersorganisaties zijn te beschouwen als erkende Bedrijfsvereniging worden toegelaten. De bedoeling van het amendement is het stellen van strengere eischen om voor erkenning in aanmerking te kunnen komen.

Tusschen de **artikelen LXI** en **LXII** wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel LXIa.

Artikel 92 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

De statuten eener krachtens artikel 91 erkende bedrijfsvereniging moeten zoodanige bepalingen inhouden, dat:

a. het aantal arbeidersvertegenwoordigers, die in haar bestuur zitting hebben, ten minste even groot is als het aantal werkgeversvertegenwoordigers in dat bestuur;

b. de naar het oordeel van Onzen Minister representatieve centrale werkgevers- en arbeidersorganisaties of de werkgevers- en arbeidersvakverenigingen, welke naar het oordeel van dien Minister representatief zijn met betrekking tot het bedrijf of bedrijven en het gebied, waarvoor de vereniging is opgericht, in de gelegenheid worden gesteld om vertegenwoordigers in haar bestuur en ter algemeene vergadering aan te wijzen;